

40 HADİSTE RAMAZAN

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ رَجَبٌ، قَالَ:

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ، وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ

Recep ayı girdiği zaman Peygamberimiz (s.a.s.) şöyle dua ederdi:
Allahım! Recep ve Şaban aylarını hakkımızda mübarek eyle, bizi Ramazan ayına ulaştır!
(*Taberânî, el-Mu'cemü'l-evsat, IV, 189*)

أَتَاكُمْ رَمَضَانُ شَهْرٌ مُبَارَكٌ فَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ تَفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ السَّمَاءِ

وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ وَتُغْلُ فِيهِ مَرَدَةُ الشَّيَاطِينِ

Mübarek Ramazan ayına kavuştunuz. Yüce Allah bu ayda size oruç tutmayı farz kıldı.
Bu ayda sema (cennet) kapıları açılır, cehennem kapıları ise kapanır
ve şeytanların azgınları bağlanır.

(Nesâî, Sıyâm, 5)

إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَّةُ الْجِنِّ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ
فَلَمْ يُمْتَحِ مِنْهَا بَابٌ وَفُتِّحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ وَيُنَادِي مُنَادٍ يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ
أَقْبِلْ وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ

Ramazan ayının ilk gecesi olunca, şeytanlar ve azgın cinler zincire vurulur, cehennem kapıları kapatılır ve hiçbirisi açılmaz. Cennetin kapıları açılır ve hiçbirisi kapanmaz.

Sonra bir (melek) şöyle seslenir: 'Ey hayır dileyen, ibadet ve kulluğa gel!
Ey şer isteyen uzatma, günahlarından vazgeç!' Allah'ın bu ayda ateşten azat ettiği
nice kimseler vardır ve bu Ramazan boyunca her gece böyledir.

(Tirmizî, Savm, 1)

إِنَّمَا الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ وَلَا تُفْطِرُوا

حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَاقْدِرُوا لَهُ

Ay yirmi dokuz gündür. Dolayısıyla siz (Ramazan ayına ait) hilâli görmedikçe oruç tutmayın, yine (Şevval ayına ait) hilâli görmedikçe de bayram yapmayın. Eğer hava bulutlu olursa ayı takdir edin (otuza tamamlayın).

(Müslim, Sıyâm, 6)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَكَانَ أَجْوَدُ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَائِيلُ
، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ
مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ

Peygamber (s.a.s.) insanların en cömerdi idi. En cömert olduğu anlar ise Ramazan'da
Cebrail (a.s.)'in kendisiyle buluştuğu zamanlardı. Cebrail (a.s.) Ramazan'ın her gecesinde
onunla buluşur ve onunla Kur'an'ı müzâkere ederdi. İşte bundan dolayı
Resûlullah (s.a.s.) hayırda, rahmet yüklü rüzgârdan daha cömertti.

(Buhari, Bed'ü'l-vahy, 1)

الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ

مُكْفِرَاتٌ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرَ

Kişi büyük günahlardan kaçındığı takdirde, beş vakit namazlar, cumadan cumaya ve Ramazan'dan Ramazan'a, aralarında işlenen günahlara kefarettir.

(Müslim, Tahâret, 16)

رَغِمَ أَنْفُ رَجُلٍ دَخَلَ عَلَيْهِ رَمَضَانُ ثُمَّ انْسَلَخَ قَبْلَ أَنْ يُغْفَرَ لَهُ

Ramazan'ı yaşadığı hâlde günahlarını bağışlatamayan kimsenin
burnu yerde sürünsün!

(Tirmizî, Deavât, 100)

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ.

İslâm beş esas üzerine kurulmuştur; Allah'tan başka ilâh olmadığına ve
Muhammed (s.a.s.)'in Allah'ın Resûlü olduğuna şahitlik etmek, namazı dosdoğru kılmak, zekât vermek, haccetmek ve Ramazan orucunu
tutmaktır.

(Müslim, İmân, 21)

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Kim Allah'a inanarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa geçmiş günahları bağışlanır.

(Buhârî, İmân, 28)

الصَّيَّامُ جَنَّةٌ ، فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ ، وَإِنْ امْرُؤٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ

Oruç (sahibini koruyan) bir kalkandır. Oruçlu, saygısızlık yapmasın, ahlâksızca konuşmasın. Eğer biri kendisiyle dövüşmeye veya sövüşmeye kalkıştırsa, iki defa, “Ben oruçluyum.” desin.

(Buhârî, Savm, 2)

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ رِيحِ الْمُسْكِ ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ
وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِ ، الصَّيَامِ لِي ، وَأَنَا أَجْزَى بِهِ ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا

Canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki, oruçlunun ağız kokusu Allah nezdinde
misk kokusundan daha hoştur. (Zira Allah buyuruyor ki): “Oruçlu yemesini, içmesini ve şehvetini sırf benim için terk ediyor. Bu nedenle
onun mükafatını ben vereceğim.
İyiliğin karşılığı ise on misliyledir.”
(*Buhârî, Savm, 2*)

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ هُوَ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ فَوَالَّذِي نَفْسُ
مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخَلِيفَةٌ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: 'Adem oğlunun her ameli kendisinindir.
Yalnız oruç müstesna, o benimdir. Onun mükâfâtını verecek olan da benim".
Canım elinde olan Allah'a yemin ederim ki oruçlunun ağız kokusu
Allah indinde misk kokusundan daha güzeldir.

(Müslim, Sıyâm, 161)

لِكُلِّ شَيْءٍ زَكَاةٌ وَزَكَاةُ الْجَسَدِ الصَّوْمُ . . . الصَّيَامُ نِصْفُ الصَّبْرِ

Her şeyin bir zekâtı vardır. Bedenin zekâtı da oruçtur... Oruç sabrın yarısıdır.

(İbn Mâce, Sıyâm, 44)

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَبَابًا يُدْعَى الرَّيَّانَ يُدْعَى لَهُ الصَّائِمُونَ فَمَنْ كَانَ مِنَ الصَّائِمِينَ دَخَلَهُ
وَمَنْ دَخَلَهُ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا

Cennet'te Reyyân denilen bir kapı vardır. Oruç tutanlar o kapıdan çağrılacaklardır.
Kim oruç tutanlardan ise o kapıdan Cennete girecektir. Kim de, o kapıdan girerse
ebedi olarak susuzluk çekmeyecektir.

(Tirmizi, Savm, 55)

مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّوْرِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ

Yalan söylemeyi ve yalan ile amel etmeyi bırakmayanın yemeyi, içmeyi terk etmesine Allah'ın ihtiyacı yoktur.

(Buhârî, Savm, 8)

رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَرُبَّ قَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ قِيَامِهِ إِلَّا الشَّهَرُ

Nice oruçlu vardır ki onun orucu sadece açlık (ve susuzluktur).
Nice gece ibadete kalkan vardır ki onun bu kalkışı sadece uykusuzluktur.

(İbn Mâce, Sıyâm, 21)

مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَلْيُتِمَّ صَوْمَهُ فَإِنَّمَا أَطَعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ

Oruçluyken unutarak yiyip içen kimse, orucunu tamamlasın.
Zira onu ancak Allah yedirmiş ve içirmiştir.

(Müslim, Sıyâm, 171)

لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ

Yolculukta oruç tutmak iyilik değildir.

(Buhari, Savm, 35)

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ

Kim Ramazan orucunu tutar, sonra buna Şevval ayında altı gün daha eklerse
bütün yıl oruç tutmuş gibi olur.”

(Müslim, Sıyâm, 204)

لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ

Oruçlu için biri iftar ettiğinde, diğeri ise Rabbiyle karşılaştığında olmak üzere
iki sevinç zamanı vardır.

(Müslim, Sıyâm, 164)

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَ كُلِّ فِطْرِ عُتَقَاءَ وَذَلِكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ

Her iftar vaktinde Allah tarafından (Cehennemden) azat edilenler vardır
ve bu (Ramazan'ın) her gecesinde böyledir.

(İbn Mâce, Sıyâm, 2)

مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا

Her kim bir oruçluya iftar verirse, kendisine onun sevabı kadar sevap verilir;
oruçlunun ecrinden de hiçbir şey eksilmez.

(Tirmizî, Savm, 82)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَفْطَرَ عِنْدَ أَنْاسٍ قَالَ :

أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ ، وَتَنَزَّلَتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ

Hz. Peygamber (s.a.s.) insanlarla birlikte iftar ettiğinde şöyle derdi:
“Yanınızda oruçlular iftar etsin, yemeğinizi iyiler yesin ve üzerinize melekler insin.”

(*Dârimî, Savm, 51*)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَفْطَرَ قَالَ ذَهَبَ الظَّمَأُ

وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

Peygamber (s.a.s.) Efendimiz iftar açtığı zaman şöyle buyururdu:
“Susuzluk gitti, damarlar suya kavuştu. İnşallah orucun ecri de hasıl olmuştur.”

(Ebû Dâvûd, Sıyâm, 22)

لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ

İnsanlar (vakti girince) iftar etmekte acele ettikleri sürece hayır üzeredirler.

(Buhârî, Savm, 45)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُفْطِرُ عَلَى رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ

فَعَلَى تَمَرَاتٍ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ

Resûlullah (s.a.s.), akşam namazını kılmadan önce orucunu birkaç taze hurma ile
şayet yoksa kuru hurma ile iftar ederdi, o da yoksa birkaç yudum suyla açardı.

(Ebû Dâvûd, Sıyâm, 21)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَفْطَرَ قَالَ: اَللّٰهُمَّ لَكَ صُئِمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

Hz. Peygamber (s.a.s.) iftar ederken şöyle dua ederdi:
Allahım, Senin rızan için oruç tuttum ve senin rızkınla orucumu açtım.

(Ebû Dâvûd, Sıyâm, 23)

تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السُّحُورِ بَرَكَهً

Sahur yemeđi yiyiniz. Çünkü sahur yemeđinde bereket vardır.

(Buhârî, Savm, 20; Müslim, Sıyâm, 45)

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُرَغِّبُ النَّاسَ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ

بِعَزِيمَةِ أَنْ يَفِيهِ قِيلُولٌ مِنْ قِيَامِ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاجْتِسَابًا غَيْرَ لَهُ مَا نَقَلَهُ مِنْ ذَلِكَ

Allah'ın Resulü (s.a.s.), kesin bir şekilde emretmeksizin insanları
Ramazan geceleri namaz kılmaya teşvik eder ve şöyle buyururdu:
“İnanarak ve karşılığını Allah’tan umarak Ramazan gecelerini namazla
ihya eden kimsenin geçmiş günahları bağışlanır.”

(Nesai, Siyam, 39)

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

İnanarak ve karşılığını Allah'tan umarak Ramazan gecelerini namaz kılarak
ihya eden kimsenin geçmiş günahları bağışlanır.

(Müslim, Salâtü'l-müsâfirin, 173)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَغْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ

Resûlullah (s.a.s.) vefat edinceye kadar Ramazan'ın son on gününü
itikâfta geçirmişti.

(Buhârî, İ'tikâf, 1)

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِزْرَهُ وَأَحْيَا لَيْلَهُ وَأَيَّقَطَ أَهْلَهُ

Hız. Peygamber (s.a.s.), (Ramazan'ın) son on günü geldiğinde, ibadet hususunda gayretini daha da artırır, geıesini ihya eder ve ailesini de uyandırırđı.

(Buhârî, Leyletu'l-Kadr, 5)

هُوَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ وَيُجْزِي لَهُ مِنَ الْحَسَنَاتِ كَعَامِلٍ الْحَسَنَاتِ كُلِّهَا

İtikâfa giren, günahlardan uzak kalır ve kendisine tüm iyilikleri
işleyen gibi sevap yazılır.

(İbn Mâce, Sıyâm, 67)

مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Her kim inanarak ve karşılığını Allah'tan umarak Kadir Gecesi'ni ibadetle ihya ederse, geçmiş günahları bağışlanır.

(Buhari, Savm, 6)

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ
وَيَقُولُ تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ

Resûlullah (s.a.s.), Ramazan'ın son on gününde itikâfa gireceği yere çekilir ve;
“Kadir Gecesi’ni Ramazan’ın son on gününde araştırın” derdi.

(Buhari, Fadlu Leyleti'l-kadr, 3)

تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي السَّنَةِ الْآخِرَةِ

Kadir gecesini (Ramazan'daki) son yedi (gece) içerisinde arayınız.

(Ebu Davud, Şehru Ramazan, 5)

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ عَلِمْتُ أَيْ لَيْلَةٍ لَيْلَةُ الْقَدْرِ مَا أَقُولُ فِيهَا قَالَ

« قُولِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي »

Hız. Âişe: “Ey Allah'ın Resûlü! Kadir gecesi olduğunu bilirsem hangi duâyı okumamı tavsiye edersin?” dedim, bana “Şöyle de!” buyurdu: “Allah'ım sen affedicisin, ikram sahibisin, affetmeyi seversin beni de affet.”

(Tirmizi, Deavât, 84)

فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ
مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ

Resûlullah (s.a.s.) fıtır sadakasını, oruçluyu faydasız ve müstehcen söz ve fiiller(in vebalin)den temizleyici, fakirlere de yiyecek olmak üzere belirledi. Kim onu bayram namazından önce verirse, o kabul olunmuş bir zekâttır.

Kim de onu bayram namazından sonra verirse, o sadakalardan bir sadakadır.

(Ebu Davud, Zekât, 18)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِرِكَاتِ الْفِطْرِ قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ

Hz. Peygamber (s.a.s.) fıtır sadakasının insanlar bayram namazına
çıkmadan önce verilmesini emretti.

(Buhari, Zekât, 76)

سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الصَّوْمِ أَفْضَلُ بَعْدَ رَمَضَانَ فَقَالَ « شَعْبَانَ لَتَعْظِيمِ رَمَضَانَ » .

قِيلَ فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ قَالَ « صَدَقَةٌ فِي رَمَضَانَ » .

“Ramazan orucundan sonra hangi oruç daha üstündür” diye sorulunca

Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyurdu:

“Ramazan’ı tazim için tutulan Şaban ayındaki oruç.” Sonra hangi sadaka daha faziletlidir? diye sorulunca; “Ramazan’da verilen sadakadır.” buyurdu.

(Tirmizi, Zekât, 28)